

म.भा.टी.

॥ २९ ॥

॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥
 पुण्यं तीर्थवरं दृष्ट्वा विस्मयं परमं गतः ॥ प्रभावं च सरस्वत्याः पुक्षप्रसवणं बलः ॥ ११ ॥ संप्राप्तः कारपवनं प्रवरं तीर्थमुत्तमं ॥ हलायुधस्तत्र चापि दत्त्वा दानं महा
 बलः ॥ १२ ॥ आप्लुतः सलिले पुण्ये सुशीते विमलेशु च ॥ संतर्पयामास पितृन् देवांश्चरणदुर्मदः ॥ १३ ॥ तत्रोष्यैकांतुरजनीं यतिभिर्ब्राह्मणैः सह ॥ मित्रावरुण
 योः पुण्यं जगामाश्रममच्युतः ॥ १४ ॥ इंद्रोऽग्निर्यमा चैव यत्र प्राक् प्रीतिमाप्नुवन् ॥ तं देशं कारपवनाद्यमुनायां जगाम ह ॥ १५ ॥ स्नात्वा तत्र च धर्मात्मा परां प्रीति
 मवाप्य च ॥ ऋषिभिश्चैव सिद्धैश्च सहितो वै महाबलः ॥ १६ ॥ उपविष्टः कथाशुभ्राः शुश्राव यदुपुंगवः ॥ तथा तु तिष्ठतां तेषां नारदो भगवानृषिः ॥ १७ ॥ आजगा
 माथ तं देशं यत्र रामो व्यवस्थितः ॥ जटामंडलसंवीतः स्वर्णचीरो महातपाः ॥ १८ ॥ हेमदंडधरो राजन्कमंडलुधरस्तथा ॥ कच्छपीं सुखशब्दांतां गृह्यवीणां मनोर
 मां ॥ १९ ॥ नृत्ये गीते च कुशलो देवब्राह्मणपूजितः ॥ प्रकर्ता कलहानां च नित्यं च कलहप्रियः ॥ २० ॥ तं देशमगमय त्रश्रीमान् रामो व्यवस्थितः ॥ प्रत्युत्थाय च तं सम्य
 क्पूजयित्वा यतव्रतं ॥ २१ ॥ देवर्षिपर्यृच्छत्स यथावत्तं कुरुन्प्रति ॥ ततो स्याकथयद्राजन् नारदः सर्वधर्मवित् ॥ २२ ॥ सर्वमेतद्यथावत्तमतीव कुरु संक्षयं ॥ त
 तो ब्रवीद्रौहिणे यो नारदं दीनया गिरा ॥ २३ ॥ किमवस्थंतु तत्क्षत्रं ये तु तत्राभवन् नृपाः ॥ श्रुतमेतन्मया पूर्वं सर्वमेव तपोधन ॥ २४ ॥ विस्तरश्रवणे जातं कौतूहल
 मतीव मे ॥ नारद उवाच पूर्वमेव हतो भीष्मो द्रोणः सिंधुपतिस्तथा ॥ २५ ॥ हतो वै कर्तनः कर्णः पुत्राश्चास्य महारथाः ॥ भूरिश्रवारौ हिणे यमद्रराजश्च वीर्य
 वान् ॥ २६ ॥ एते चान्ये च बहवस्तत्र तत्र महाबलाः ॥ प्रियान्प्राणान्परित्यज्य जयार्थं कौरवस्य वै ॥ २७ ॥ राजानो राजपुत्राश्च समरेष्वनिवर्तिनः ॥ अहतांस्तु महा
 बाहो शृणु मे तत्र माधव ॥ २८ ॥ धार्तराष्ट्रबलेशोषास्त्रयः समितिमर्दनाः ॥ रूपश्चरुतवर्मा च द्रोणपुत्रश्च वीर्यवान् ॥ २९ ॥ तेपि वै विद्रुतारामदिशो दशभयात्त
 दा ॥ दुर्योधनो हतेशल्ये विद्रुतेषु रूपादिषु ॥ ३० ॥ रुद्रद्वैपायनं नाम विवेश भृशदुःखितः ॥ शयानं धार्तराष्ट्रं तु सलिले स्तंभिते तदा ॥ ३१ ॥ पांडवाः सहकृष्णेन वा
 ग्भिरुग्राभिरार्दयन् ॥ स तु धमानो बलवान्वाग्भीरामसमंततः ॥ ३२ ॥ उत्थितः सहदाद्वीरः प्रगृह्य महतीं गदां ॥ स चाप्युपगतो योद्धुं भीमेन सह सांप्रतं ॥ ३३ ॥ भ
 विष्यति तयो रघुर्द्वं राम सुदारुणं ॥ यदि कौतूहलं ते स्तिव्रजमाधवमाचिरं ॥ ३४ ॥ पश्य युद्धं महाघोरं शिष्ययोर्यदि मन्यसे ॥ वैशंपायन उवाच नारदस्य
 वचः श्रुत्वा तान्भ्यर्च्य द्विजर्षभान् ॥ ३५ ॥ सर्वांस्त्रिजगामास ये तेनाभ्यागताः सह ॥ गम्यतां द्वारकां चेति सोन्वशादनुयायिनः ॥ ३६ ॥